

La Motte

a culture of excellence

Deurdagte Reis – ‘n viering van vrouekunstenaars

Thoughtful Journey – a celebration of female artists

Sash is in 1925 in Delmas, Mpumalanga gebore. Sy het haar skoolopleiding en vroeë tersiëre opleiding in Johannesburg en aan die Wits Tegniese Kunsskool ontvang (1943 tot 1946), onder die leiding van Maurice van Essche, en ‘n Nasionale Kunsonderwysersertifikaat verwerf.

Gedurende 1948 en 1949 het sy haar studies in Londen aan die Chelsea Polytechnic en Camberwell School onder die leiding van Victor Passmore voortgesit. In die vroeë vyftigerjare het sy deeltyds vir die graad B.A. in Skone Kunste aan die Universiteit van die Witwatersrand gestudeer en gedurende 1953 opleiding in mosaïek- en muurskilderontwerp in Londen ontvang.

Sash het van 1952 tot 1958 kunsonderrig aan die Jeppe Girls High School in Johannesburg gegee – sy het opvoeders se aandag getrek met die oorspronklike en stimulerende effek van die metodese wat sy gebruik het. Gedurende hierdie jare het sy ook haar eerste muurskilder-opdragte begin ontvang.

In 1954 het sy haar eerste solo-uitstalling in die Whippman-galerij in Johannesburg gehou en, daarna, in die meeste groot sentra in Suid-Afrika. Gedurende die middel-vyftigerjare was sy ‘n deeltydse lektrise in Ontwerp aan die Universiteit van die Witwatersrand en sy is in 1960 as voltydse hoof van Ontwerp aangestel, met **Judith Mason** as een van haar studente. In diesselfde jaar het sy ‘n amptelike lid van die Amadlozi-groep* geword en aan die groep-uitstellings van 1963 in Suid-Afrika en Italië deelgeneem. Sy het haar aan die groep ontrek op grond van haar Europese studies met ‘n Oppenheimer-toekenning wat beskikbaar gestel is vir ‘n jaar se oorsese studies en navorsing t.o.v. komtemporäre kunsonderrig. Gedurende hierdie studiebesoek aan Europa en die V.S.A. is sy geprikkel deur die nuwe ontwikkeling van ‘Op-art’ en na haar terugkeer na Suid-Afrika, aan die einde van 1965, het haar werk ‘n totaal nuwe fase betree. Sash het op die lineêre dubbelsinnighede wat met ‘Op-art’ geassosieer word gekonsentreer – in teenstelling met haar vroeër werke in helder maar beperkte kleure het die nuwe fase die klem geplaas op ‘n vernuwe palet wat beperk is tot skakerings van oker, grys en pienk, met ‘n kontrasterende gebruik van swart en wit. Ook in hierdie tyd het Sash talle vóölstudies as onderwerpmateriaal gebruik – die voëls is ook getransformeerd van natuurwesens tot meer abstrakte elemente wat simbolies gebruik is. As intellektuele kunstenaar en onderriger ontleed die kunstenaar die formele en tegnieke kwaliteite van haar werk, maar sy besit steeds die vermoë om simbolisme en die psigologie in ‘n groot mate te gebruik om persoonlike emosie visueel oor te dra.

Die eerste belangrike opdrag vir ‘n groot muurmosaïek, **Seekoeivlei**, is in 1963 vir die Transvalse Proviniale Administrasiegebou in Pretoria voltooi. Nog ‘n muurmosaïek vir ‘n nuwe internationale saal by die Jan Smuts-lughawe (nou die O.R. Tambo Internasionale Lughawe) is in 1968 voltooi.

Sash was een van die elf kunstenaars wat gekeur is om Suid-Afrika in 1965 in die Grosvenor Gallery in Londen te verteenwoordig. In die *Artists of Fame and Promise*-kompetisie, in 1966, is sy met die titel *Best Woman Artist* bekroon en, in 1968, by die Biennale SA Breweries Art Prize, met ‘n bronsmedalje.

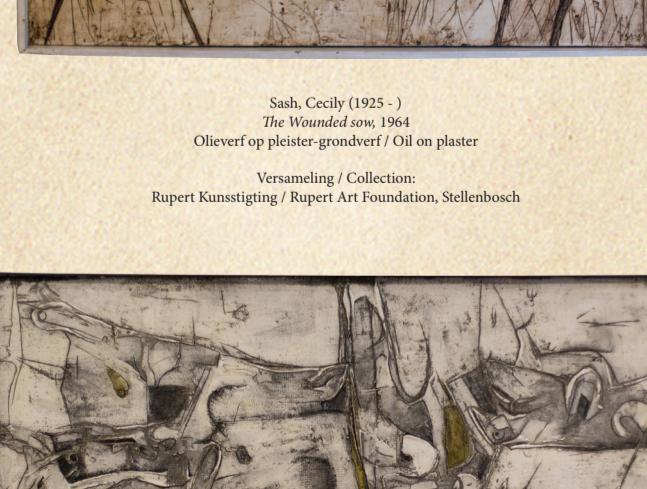
In 1972 het Sash die graad M.A. in die Skone Kunste deur die Universiteit van die Witwatersrand verwerf. In 1974 het sy besluit om na Engeland te verhuis, waar sy in Herefordshire gewoon het en vier jaar later aan haar eerste solo-uitstalling in die VK in Londen deelgeneem het. Tydens haar loopbaan het Sash met verskeie media geëksperimenteer, met inbegrip van die sogenaamde ‘drip-and-dribble’-tegnieke met emajeverf en formasies met vryelike aangewende pleister-grondverf. Sy het ook tapisserie-ontwerp gedoen. Die ses tapisserieë wat in 1980 vir die Suid-Afrikaanse Wolraad ontwerp is en die meeste van haar tapisserieë wat tot op die hede, is by Aubusson in Frankryk en in Suid-Afrika gevweef.

Sash woon nog in Engeland, maar in Suid-Afrika word sy steeds ewe goed onthou en vereer as kunstenaar (skilder en grafies) en onderriger.

* Die Amadlozi-groep is oorspronklik om uitstalredes in die lewe geroep. Met die totstandkoming van die Egon Guenther-galerij in Johannesburg in 1957, het die eienaar, Egon Guenther, ‘n immigrantejuwelier van Duitsland, sy mening uitgespreek dat kuns die tydperk en omgewing waarin dit geskep is, moet weerspieël. Deur die jare het Guenther verskeie plaaslike kunstenaars (skilders en beeldhouers) gekeur wat, soos hy gemeen het, die Afrika-gevoel (*Africanness*) verbeeld – werke met Afrika-karaktertrekke en estetiese gehalte. Sy doel was om ‘n reeks oorsese groep-uitstellings aan te bied om die individuele Suid-Afrikaanse kunstalent as ‘n geheel te vertoon – iets wat die kunstenaars, na sy mening, as individue nie kon vermag nie.

Die oorspronklike Amadlozi-groep is in 1963 in die lewe geroep, met Cecil Skotnes, Giuseppe Cattaneo, Cecily Sash (skilders) en Sydney Kumalo en Edoardo Villa (beeldhouers). Die lede het onafhanklik van mekaar gewerk en net tesame uitgestal, eers in Johannesburg, in 1963, gevvolg deur ‘n reisende uitstalling na Italië, in 1963 en 1964, wat in Rome, Florence, Milaan en Venesië opgestel is.

Bronne / Sources:
Berman, E. 1970. *Art & Artists of South Africa*. AA Balkema: Cape Town.
Harmsen, F. 1985. *Looking at South African Art*. Van Schaik: Pretoria.

Sash, Cecily (1925 -)
The Wounded sow, 1964
Olieverf op pleister-grondverf / Oil on plaster

Versameling / Collection:
Rupert Kunsstigting / Rupert Art Foundation, Stellenbosch

Sash, Cecily (1925 -)
Concept No.2, 1963
Olieverf op pleister-grondverf / Oil on plaster

Versameling / Collection:
Rupert Kunsstigting / Rupert Art Foundation, Stellenbosch